

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Prolegomena in logicam - Cod. Ettenheim-Münster 276

[S.l.], [17. Jahrh.]

In Caput primum

[urn:nbn:de:bsz:31-129925](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-129925)

q. 1. A. 1. Explicatur definitio equocorum.

Not 2o
Explicatio sumi

dicuntur p̄dicari, ita etiam dicuntur equocari, nulla
liquidem res est equoca in se, sed quatenus signat
noie equoco. nota est hic n̄ definitio noia equoco
sed res equocas, ut docet Toletus et Tantarquetus, et
contra sicut hic et noies q̄ offerunt res n̄ d̄fi
niri sed noia reru et conceptu earu, q̄bat primo
ex textu ubi Toletus dat exemplum inter actum verum
et pictu, sicut veru et pictu hoc autem n̄ convenit
noibz sed rebz, eto quando dicit quoru noie, i.e.
e, quors q̄ allegat p̄ hanc noiem (quoru) non noia q̄
hic n̄ hnt nec, i.e., et diversas sentias, sed signant
diversas essentias. p̄bat 2o q̄ Toletus dicit equoca
n̄ equocari una enim res non e equoca sola, sed re
grunt plures q̄ conveniant sub uno noie atqui
num noem. sicut dicitur sumptu p̄ l̄ equocari nota
2o equocari dupliciter sumi primo genericiter quatenus
complexio analogia, et equoca proprie dicta, eto p̄
cipue p̄ equocari stricte sumptis, et ut opponuntur
lois, hic sumit primo modo. his notatis asserunt
res equocari applicari quom prima est quod debet
habere idem noie, etia diversas sentias ratione
2ia quod hanc substantiam debeant habere diversam
quatenus signant hoc noie equoco, et n̄ alio, ut gallus
hoc et gallus avis dnt eā diverse res, quatenus
signant hoc noie gallus, non quatenus gallus hoc
signat hoc noie francus, et gallus avis, hoc
avis, q̄ tunc res p̄ talium noim n̄ dicuntur equoca
quo ad primam quando dicuntur equoca habere nomen
non auipit noem ut opponit verbo sed p̄t auipit pro
noie articulata ut notat Albertus hic tria enim

Not 3o
Explicatio sumi
equocum

res quocum
sumi p̄le
noie.

qui illud noie
est.

includit vox sonu, articulatione signez, itaqz res aequo
 uoca hnt idem noem edm sonu et eandem articulan
 tione, non edm eandem signez, quando deinde addit
 particula solu, sexqz e aequoica nihil habere uol pt
 puru noe, et qd qd e extra noem ee diuersuz quod
 attinet ad Edz p hanc noem ratio substae n' illiqz
 primu predictu id est aliquid q se existens sed sub
 stantia idem hic signat quod certia et natura rei
 et sic comprehendit etiaz auidentia nam et haec p se
 sunt habere idem noe, uol et diuersas certias, dispu
 putant hic nonnulli utrum q certiaz sit illuz d'no men
 talis an res signata q illaz d'finez perparu refert
 quomodo illuz cum utrozqz possit illuzi.

noe tria
 includere

Art. Edus.

De diuisione aequocoru et primis
 aequoicis a casu.

Diuiduntur aequoica in aequoica a casu et aequoica a
 casu, aequoica a casu ea sunt quoru solu nomen con
 est edm nomen uero ratio substae dno diuersa, particu
 lulae huius d'finez ex superioris dictis facile illuzunt, haec
 enim d'no est eadem cum superiori nisi quod addatur
 etiaz et d'finem ee oino diuersam, et nullo modo uozqz
 contra hanc d'finez, ob. primo aequoica n' posse d'finiri
 illa non possunt d'finiri q n' sunt unu qd edm certiaz
 ut patet ex s. 8. For. s motum quia d'no e expliu
 catio unius certiae q meta. 442. Eds qa edm
 potem aequoica prius tot diuidi quaz d'finiri o' top:
 c. d. sed aequoica n' sunt unu quid go p d'no m aequo
 uoca n' sunt unu qd edm puz certitates mates

aequoica a
 casu q' sint

ob. 10.

R

9.143. De Analogia attributionis.

concedit, si sunt unum quod eadem hanc fontem quod
sunt aquosa negat, singula enim aquosa conveniunt
ut in hoc quod sunt aquosa et ita definiuntur sub

ob. 20.

una eae ratione. ob. 20. dicitur falsum esse quod aquosa
ea habeant diversas namque namque omnia conveniunt in unum

namque nimirum quod sunt aquosa canis enim v.g. ut
est sydg et ait latrabile habet idem nomen scilicet canis

R.

et habet eandem definitionem scilicet: canis scilicet dicitur aquosa
habet eandem namque quae signat hoc nomen aquosa in unum

videtur habet eandem namque signatam aliquo alio nomine
quod sit aquosum negat, canis enim ut Sydg et

canis ut ait non habet eandem namque quae signat hoc no-

men canis, sed habet eandem namque quae signat hoc

ob. 30.

nomen aquosum. ob. 30. hanc definitionem non combi-

re definitis quatenus sunt definita id est rebus aquosis
quatenus sunt aquosa quia definitio tantum convenit aquosa

sed res aquosae quatenus sunt aquosae sunt univocae
quia aequaliter participant definitionem aquosorum ergo quatenus

R.

sunt aquosae non conveniunt illis definitio scilicet negando M
in ratione M scilicet dicitur definitio tantum convenit aquosa

et ut illud aquosum univocae aquosum est conceditur
ut aquosum aquosae aquosum est negat.

Ant. 3° hinc de analogia
3° et primo de analogia
attributionis.

3° hinc analogia sunt (quae) habent idem nomen et eadem no-
men non habent omnino diversam rationem sed quoniam
modo eandem; analogorum sunt dictam tractata
et analogia proprie sunt, prima vocat analogia in

De analogis attributionis

aequalitatis, ita attributionis, & proportionis sine
 proportionalitatis, analogia et inaequalitate dicit illa ^{analogia} inaequalitate ^{sim} _{analogia}
 si habent idem nomen et etiam idem nomen eandem ra-
 tionem substantiae ita tamen ut haec ratio, siue intentio sit p-
 fectior in una spe quam in alia propter coniunctas differ-
 nobiliores, huiusmodi analogia sunt haec et bruta, sub hoc
 nomine aut, quia autem ratione perfectior est quae irrationale,
 Dives hoc modo nulla res erit uniuersa quae oia uniuersa ^{Dubium.}
 genera saltem sint sub se aliquam spem perfectiorem
 alia. Et hanc analogiam impossibile dicit nec tollere ^{px}
 uniuersatione, itaque bene Fonseca in suis motibus di-
 uisit analogiam in analogiam attributionis, et proportionis ^{analogia per attri-}
 analogiam etiam attributionis spiritibus a Cartesianis ea ^{butione}
 quorum nomen est, et ratio etiam idem nomen est eandem
 etiam terminum, et diuisa etiam habitudines, ad illud col-
 ligitur ex Aristotele ^{1^o} ubi dicit haec analogia di-
 uisa ad unum, sensus est analogia attributionis, sunt quae sunt
 nomen est, propterea quod una res ad unum aliquid
 referantur quod eodem nomine signentur ut hoc ideo dicitur
 analogiam ad unum et pictus quia hoc dicitur et picto quia
 pictus refertur ad unum huiusmodi eodem modo sanum est
 analogiam respectu medicinae aeris et aëris quia haec plura
 dicuntur sana non quia sunt in se sanitate, sed quia
 sunt respectu ad sanitatem alicuius tertii aëris nimi-
 rum medicina enim efficit sanitatem aëris aer uero
 feruat aut fortiter illam in se continet unde apparet
 quomodo ratio analogorum non sit eadem nec aequan-
 litas in oibus ut uari primario conueniat reliquis seu
 uindicta tantum et per habitudinem ad aliud, in idem haec ^{plex dicitur}
 ratio hinc attributionis. ^{attributionis} _{rephit quod source d. 33/3 n 14.}

De analogis attributionis

modo analogie absolute n̄ dicitur de oib analogis sed tantu p̄ principali si enim hoc absolute dicitur illegitimu solum veru h̄oic et ita prius generis analogia n̄ possunt nisi complecti una d̄ fine cum d̄ sic conueniat intrinseco primario analogo extrinseco vero et p̄ quamdam accu- mulatione d̄ario in posteriori vero modo si d̄ finit geny analogi d̄quunt oib per ex quo orit̄ etiam a d̄ d̄tra nam in p̄iori modo geny analogi n̄ d̄sumit ad angley nisi prius d̄iuidat̄ signis in posteriori vero sic ga mediu est unu in oib et p̄ d̄ent intrinseco d̄iuidunt̄

Edo analogia a Cartiano loco citato Toledo hic et for: primo instum c 2o d̄duplicit̄, d̄duplicit̄ enim

1o

ut fieri hac relatio seu comparatio unius vel plu- riu ad aliquod unu eo quod sint et genera causaru aut enim referunt̄ tanq̄ ad finem ut au d̄it in hac ana- logo beatus resp̄ h̄oic beati et reru q̄ efficiunt bonu beati nam beatitudo ē finis ē h̄oic p̄prie ē in h̄oic in bo- nis operibz q̄ etiam h̄oic p̄ fine hanc beatitudinem p̄prie n̄ est sed tantu est in q̄s quatenus nominat̄ habere ordinem et resp̄ ad finem h̄oic, aut referunt̄ ad eandem causam efficientem ut au d̄it in hoc analogo mesiu resp̄ h̄oic mediu et cultri mediu quo ferunt̄ agroti naz utraqz analogata efficiunt unatione sed mediu p̄ncipalit̄ culter autem di- rectus a mediu aut referunt̄ ad eandem forma (qui p̄ncipalit̄ inest ^{coloris} d̄ario ut fit in hoc analogo h̄oic h̄uitas enim ē forma q̄daz proprie in h̄oic vero

2o

inproprie in p̄cto, aut referunt̄ ad eandem materiaz et subiectu ut fit in hoc analogo ens quod p̄ncipalit̄ ē in p̄cto p̄ctiua autem au d̄entia referunt̄ ad p̄ctu- staz ut ad p̄ctum. Articulu 4tus

2o

3o

4o

De analogis proportionis.

quod duplex
no aliquid.

Q. 1. 44. De analogis proportionis

Explicit in summa
proportionis
liber.

analogia q.

Proportionalitas replicatur quibus est mathematica, et logica
omnino analogia est similitudo duarum proportionum, ut
cum dico sicut se fit duo ad quattuor ita 5 ad 10, et
proportio una est inter duo et quattuor, altera inter 5
et 10. Analogia igitur seu proportionalitas est similitudo et com-
paratio inter has duas proportionum, logica analogia
proportionis et proportionalitatis idem sunt et in tantum est haec
analogia in rebus quantis, sed in istis igitur ubi plura com-
parantur inter se ob finem aliquam quae sunt in referentia
et ad plura. Distinguitur haec analogia a Cartesianis et Taxo-
logia e.g. quorum non est idem et ratio et in illis non
men proportionalitatis est eadem ut etiam patet ex
te ratio posteriorum 4 et 2 et primo uterum e.g. ubi
analogia hanc vocat analogiam rationum sensus
rationis est analogia proportionis et qua sunt idem non est
non sunt eandem omnino rationem, sed tantum quantum
similitudinem in eo quod ad plura similiter referantur, unde
ad constituendam hanc analogiam requiruntur quattuor
minimae inter se duo ad se referantur propter similitudinem qua
sunt ad alia duo, exemplum est visus est analogum propo-
tionis ad visum q. est in oculo et ad visum q. est
in intellectu ratio est q. possum facere hanc comparatio-
nem inter pres q. ponuntur sub hoc analogo nisi mini-
mum sicut se fit nisi qui est in oculo ad auditum ita
se fit nisi in intellectu ad intellectum hic sunt quattuor nisi
oculi et auditus visus in intellectu et intellectu, inter haec et
nisi oculi et nisi intellectu sunt similitudinem inter se non quia
referuntur ad unum quid ut fit in analogia attributio-
nis sed q. referuntur ad plura nisi oculi ad oculum nisi
vero intellectu ad intellectum. Ob hoc modo etiam univoca
erunt analogia proportionis quibus q. etiam in unum

ob.

De analogis proportionis

uis possit dicere sicut se habet aures hominis ad aurum ita
 se habet aures bruti ad brutum et hic sunt etiam 4 ter-
 mini et aures hominis et aures bruti inter se assimilantur
 quia similiter ad plura referuntur ad hominem videlicet et
 ad brutum & negatio sequens ad primum conceditur & comparatione
 ratione inter 4 terminos sed distinguitur quomodo assimila-
 tantur inter se aures hominis et aures bruti assimilantur inter
 se quod aures proprie reperiatur in homine, improprie in bru-
 to et per similitudinem ad aures hominis negatur assimilatio inter se
 quod in utroque proprie reperiatur etiam si unum non compa-
 retur ad aliud conceditur, sed hoc posterius non sufficit ut
 ostendit Suarez d. 18. q. 10. et 11. requiruntur 3o ad ana-
 logiam proportionis ex Suarezio hoc videtur prima ut inter
 illa si comparatur ad plura unum fit proprie tale, alterum
 improprie, ut apparet in exemplo supra dicto. 2do ut quod
 improprie tale est si fit tale in se, et sine respectu ad alterum
 sicut brutum est in se aut etiam si non comparatur ad aures
 hominis, sed et sic tale ex hoc solo quod comparatur ad aliud
 sicut visus in intellectu non est visus absolute et proprie sed et
 comparari ad visum oculi et inde accipere similitudinem
 quam dicat visus 3ia ut sint 4 termini saltem eo modo
 quo supra dictum est. 4o dividit haec analogia a laicis
 in figuram, in metaphoricam et propriam, metaphorica videtur
 quam hactenus explicuimus ubi analogum uni analogato
 proprie alteri per metaphoram convenit, propria vero vocat
 quando reperitur in oib analogatis proprie et sine me-
 taphora sed quod in hac divisione sentienda sit colligitur
 hic ex dictis ex Suarezio consequenter enim ea nobis
 est improbanda et dicenda talem analogiam aut non
 dari aut esse improprie ratio sumitur ex 2da corde
 ubi dicimus in analogia proportionis includi aliquam
 metaphoram. Ex his patet differre inter analogam attri-

R.

videtur in
"comparant." / 0

2o.

2o
 Dico analogie
 metaphorica
 q.
 propria q?

Com

De effine et diuisione uniuocorum. 91

effiansi n' p' dictu' essentialit'. Quares primo ubi
hic effiansi uniuoca participantia on uero partici-
pata. Dicendum in eod' et Alberto c. 3. hic effiansi
uniuoca participantia q' hanc sunt q' hanc idem nomen
et eandem rationem substae, uniuocum autem partici-
patu' n' e' id cui conuenit ratio substae, sed e' ipsa ra-
tio, ideo patet ex effiansi explicatione ubi ho et brutu'
dicunt uniuoca q' aut eis conuenit ratio nomen et
substae signatae p' illud nomen. quares 2do aliam hanc
effiansi comprehendat oia uniuoca tam que auiden-
tality eadem ratione predicantur quam essentialit'.
prima q'io e' Alberti c. 3. docentis p' ratione substae
n' tantu' illud e' id quod essentialit' dicit, sed id quod
eadem ratione q' ratio eam signatae p' nomen unde
ratio substae Alberto idem e' quod res signata p' nomen
uniuocum effiansi s' auidentale p' dicitur. 2da est
caietani hic q' p' oblatio patet ex mente Alberti q' rationem
substae illi essentialit' rem uniuocaturu' non autem p' di-
catu' auidentale effiansi eodem ratione predicat ac p'inde
ex sententia Caietani excludunt p' dicitur auidentalia. Dis-
ta primo in Caietano eod' ex mente Alberti hic tantu'
effiansi uniuoca q' predicantur essentialit' probat conclusio-
ne Caietani primo q' c. 1. substae dicit forte, auidentia
n' p' dicitur ideo idem nomen et ideo eandem rationem
consequat' n' e' uniuoca hic effiansi in s' non s'nt p' di-
cata essentialit' ideo q' a ibidem assignat' p' p'prietate
eod' substae quod uniuocum predicat' p' primis quod falsu'
est s' auidentia etiam uniuocum predicantur ideo p' hanc
dicendum ideo auidentia s' considerat' respectu oiu' eoru'
q' q'by possunt p' dicitur nunquam p' dicitur uniuocum q' quod
p' uno predicat' essentialit' p' altero auidentalit' non p'.

Tom 10
effiansi quod
conuenit
participatia.

Tom
gabani

Tom 20

q. 2. 4. De fine et diffinitione uniuersorum.

Am 30

ob.

R

ob.

R

dicunt eade ratione sed accidentia p dicitur au-
dentia d substa essentiali d accidentibus in recta
linea subiectis qz pbat m. qz coloratu essentiali d
d albo accidentali d hinc. dicenda qz si accidentia
conferamus ad solam substanz posse et uniuersa itaqz q
uniuersa q eadem ratione p dicitur esse n essentiali
qz etiam accidentia equalit possunt contingere a
substanz q by inherere. sed dicitur cur fates non conueniunt
dit hac d fine hac accidentia p sunt uniuersa. Et caietanus
n esse qz aliter finire uniuersa accidentia quia
ex hac d fine facile colligitur oim uniuersorum ratio non
si abstrahimus a mente fatis et itgamus uerba p ut
iaent poterunt etiam conuenire accidentibus quare
tertio utrum analogia sint reuocanda ad uniuersa
Et caietanus et for. primo motum potius referenda
et ad aequocatio ratio caietani est qz matu fit ex
dfectu etiam unius conditio bonu autem n nisi ex
coniunctione oim conditionu unde ut analogis de
fit pfecta unitas aequocis potius sunt annumerata

Quaestio 2da. De Ter-
minatiuis et Inuatiis.

Art: Primus.

De fine dicationum.

dfio.

dfio

Terminati-
p.

Terminatiua dicuntur qz ab aliis solo diffinitione
su redn non sunt appellationem ut a fortitudine
fortis. Totandu primo in oi dicatione
conueniunt tria dicationum dicationis: dictionis
natura simplicit. dictionum dictionum, de-
nominatum est res que subiacet dicationi et d-
nominatiuis, ut corpus quod subiacet albedini, et d

Q. 34. de fine denominationum.

quo dicitur. eto denominans potest dici in nois in
forma realis a noie enim orit noen denominationum
abus a forma reali oritur res denominationa ut ali
bus quatenus e res dnoiatum pt itidez dici noenet res
nomen denominationum est quod deducit ab alio noie us
ex et signatione, res denominationa e, id quod signat
hoc noie denominationis circa denominationa nota ex Toletis
quidam conuenerunt ex parte reru, qdaz ex parte uois, ex
parte reru requirit primo aliqua forma ut albedo, eto
subiectu cui talis forma inhit ut corpus, ex parte uois
requirit nomen forme illius ut albedinis hanc uox albedo,
etoz requirit aliud noen quod simul signat formas et conno
tet subiectu forme dnoiatum a nomine forma ut albu
ab albedine nota etoz ex Carletono nomen forme lati cui
pi put etiam comprehendit substantiam et materiaz ut si
dicam an nullu aureus aurum est forma forma igitur hic
est et illud quod reli quomodoque auudit, itaqz quatuor
contes complebitur solis. His prima ut nomen nomi
natum deducit ab alio denominationa res ab alia for
ma hinc studiose d est denominationis respu uirtutis
nam etfi derivat rem rem a uirtute studiose enim
signat idem quod uirtuosus id est querentez uirtutem
nra ta derivat rem uocem n autem ut recte Fox
primo iustitiam et Carletono hic movent illa est dno
natio Grammatica si enim iustitia derivaret a
iustus sed logica ubi attendit ad ordinem reru ita
ut illud prius uocabatur quod simpliciter e ac pinde
in forma rei denominationa sit aliqd singuliu quam
totu denominationa idem illa e dnoiatio ab aliquo
Propriore. Ita contes e ut dnoiatum et dnoiat
differat capi d e d flexione uois n quo ad form

92
facies qd.

faciatum
qd.

Hot. 10

ex parte reru
qd requirit 10

Hot 20

et condes
a.

et condes

23 ff. Ut in hac d'fine d'finiantur d'no.

3° condico.

sed quo ad modum signandi; sentia ut solo casu inf.
ferant quo uocabulo innuit, debere manere eandem
signem uois in d'nominatione et d'nominate unde
quando mutatur in d'nominatione signatis d'nominatione
n'e censetur proprie d'nominatione ut apud Fonseca.
pugil quod d'noicit q'dem uoce a noie pugillatus non
tu manet eadem signatis eam pugillatus signat ipsum
actu et exercitium pugil autem signat fortis potentia
ad dictu exercitium et ita quo ad signem d'flectit
quanta condico e' ut d'nominatione habeant tantu app.
pellatione a forma e'dm idem nomen hoc est ut
forma tantu accidentalit' p'riet' d' re d'nominate
hic enim signat hoc loco particula nomen ut colligi
potest ex capite & ubi aut fides in aliquid autem in
hil phibet nomen d' futo p'dicari rationem uero est
impossibile ut alba dicit d' futo sc: uigore ratio
uero albi d' uigore nunquam p'dicabit sc: essentialit'
sic explicat Rubey hic dubio unico.

4ta

Art: 2° d'no.

Ut in hac d'fine d'finiantur d'no
minatiua an uero d'nominate.

5mo

Prima opinio e' q'd d'no et mox p'ly apud l'ibros xpian.
stimantur d'finiri uocabula d'nominatione sed d'no
unde e' primo in l'ibro Toledo p'babilit' e' q'd d'no
nisi uoces d'nominatione p'bat q'd supra uicim'g
d'finiri res aquoras et uniuersas unde consequent'
hic etiam d'finiri res d'nominate e'da q'd d'finiri
unt hic aliqua in gl'urali uide sic angler: illud

2°

quod hic definitur & plura et fit appellationem eadem idem
 nomen sed nomina non sunt plura nec sunt appellationes, sed
 ipsa sunt quae appellantur quod probatur in quod hinc appellationes
 ab aliquo & eadem sunt predicativis respectu illius
 a quo fit appellationes sed vocabulum abus non est substantivum
 in predicacionis quod. Obi illud dicitur quod dicitur casu ab
 aliquo sed non differunt casu quod fit dicitur in quod dicitur
 casu & aliquo non convenit quod dicitur casu seipso nega-
 tiva. 2da optio est Corbinus quod existimant dicitur res nomi-
 natives sed dicuntur est res eas sic non dicitur sed res
 denominatas probatur primo quia cum viderimus dicitur aqua
 vocata et univocata probatur hic dicitur denominata
 res denominatis convenit dicitur nam primo derivant
 ab alio eadem nomen, res differunt itidem eadem nomen,
 sentio differunt solo casu res sunt eadem appellationes eadem
 nomen quia multa corpora dicuntur accidentibus abba
 pio quia dicitur pluraliter dicitur huius dicitur quod dicitur
 minutina non dicitur probatur consequentia quia denomi-
 nata non habent appellationes eadem nomen eo sensu quo supra di-
 citur id est ista appellationis a forma denominante non au-
 det denominativis ut convenit Corbinus quia denominati-
 va ut albu dicitur includit albedine res quando
 dicitur appellationes eadem nomen eadem ipsos debet esse sensus
 quod denominata sunt dicitur quod res signata per nomen dicitur
 in convento sed hoc predicatio rei eadem nomen non fit dicitur
 nominativis quia est sensus negativus dicere albu & alu-
 tu quod oportet intelligere multa corpora quae habeant ista
 predicatio et hoc modo dicitur denominata.

Ob.
 R.
 2da optio
 Corbinus
 dicitur

Utrum ea quae sine dictionis aut aliter terminantur sunt denominata.

93A 2. Ut: in fine n' aliz terminatia sint indicativa

Scopus e' utrum v.g. grammatica quoad e' adiectivum sit
denominativum resp. huius vocis grammata quoad e' est
substantivum. R' affirmative in Catey ga n' opus e' ut e'
nominativum deflectat semper a denominative flexione
terminativis sed sufficit ut deflectat modo signantia
denominans semper minus signat quam denominativum et
quod grammata signat tantu' formam grammatice vel gram-
maticae sumptu' formae et quidammodo factu' nota
Not' v' q' grammata adiectivum et grammatice substantivum non e'
sunt nomen, sed duo cum, alteru' sit absolute, alteru'
constatium, 2do unu' ab alio derivari logic' ga ad-
iectivum signat aliq' p' modu' adiacentis, substantivum
p' modu' p' se stantis. 3is differre causa p'prie est
non ut bonus sit aliq' sed ut nomen sit aliud id e' con-
stantium.

In Caput 2du

Ante sit q' dicamentorum.

Complexio. Complectitur hoc caput duas divisiones, prima e' eorum
quae signant et dicunt, ut quod id est nomen, altera eorum
quae signant et predicant, ut quod id est res, divisio prima
est eorum quae dicunt, alia dicunt eadem complexione id
est sunt orationes, et homo currit, alia sine comple-
xione id est sunt nomina et propria categoriae remota
ut homo, currit, quod autem, haec divisio sit nomi-
ni et n' resu' patet ex capite 4. ubi ait stiles eor-
um quae nulla complexione dicunt singula aut subst-
tantia p' sed res n' signant, sed significant q' hui'
omnidit nomen ita solet et stiles quare autem
stiles afferat hanc divisione supra diximus ideo factu'
est ut firmiter eadem eorum quae in q' dicitur ponant